

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/120/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010199
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6720010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému V. D., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 14. októbra 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie obžalovaného V. D., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.06.2020 sp.zn. 5T/42/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. D. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznal obžalovaného V. D. rozsudkom zo dňa 10.06.2020 sp.zn. 5T/42/2020 vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14.09.2019 v čase okolo 22.15 h v meste L. na ulici H. J. XX v priestore J. s K. L., a.s., na oddelení urgentného príjmu po jeho predchádzajúcom obmedzení na osobnej slobode podľa § 8 ods. 1 písm. c) zákona SNR č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii zo dňa 14.09.2019 v čase o 21.15 h, pri vykonávaní služobných úkonov príslušníkmi Mestskej polície Zvolen a v súvislosti s jeho predvedením na ošetrovanie, pred dverami ordinácie službukonajúceho lekára pred lekársnym vyšetrením napadol fyzicky člena hliadky Mestskej polície Zvolen V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom L., J. N. XXXX/XX po tom čo mali medzi sebou slovnú výmenu a neuposlúchol jeho výzvu, správal sa vulgárne voči poškodenému a to tak, že po tom ako ku nemu pristúpil príslušník MsP Zvolen V. K. tak V. D. vystrel proti nemu ľavú ruku smerom k jeho hrudi, pričom smeroval k služobnej zbrani poškodeného, na čo mu poškodený jeho ruku odstrčil a keď sa V. D. postavil, tak poškodeného strčil, čo poškodený vykryl rukami, na čo sa vzájomne začali ňaťahovať, pričom ho príslušník MsP Zvolen V. K. usadil sotením naspäť na lavičku, kde sa ešte obaja vzájomne držali, pri čom V. D. natrhol poškodenému golier na tričku a poškodený V. K. si podľa znaleckého posudku č. 129/2019 z odvetvia chirurgie bližšie nezisteným spôsobom spôsobil podvrtnutie Y. H. s natiahnutím predného aj zadného N. I. s primeranou dobou liečenia 3 až 4 týždne a s primeranou dobou práceneschopnosti do 21 dní.

Za to obžalovanému uložil podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon tohto trestu podmiennečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona mu uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné opatrenie, a to ochranné protialkoholické liečenie, pričom podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona toto uložil v ambulantnej forme.

O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., J.. N. XX, vo výške 601,80 Eur, Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s.; so sídlom

Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, vo výške 122,86 Eur, Sociálnej poisťovni, pobočka Zvolen, so sídlom Š. Moyzesa 52, Zvolen, vo výške 107,- Eur a Mestu Zvolen, so sídlom Námestie Slobody 22, Zvolen, IČO: 00 320 439, vo výške 218,70 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný V. D. prostredníctvom svojho obhajcu najskôr elektronicky so stručným zdôvodnením, že toto smeruje proti rozsudku okresného súdu zo dňa 10.06.2020 a následne takto podané odvolanie aj písomne zdôvodnil opäť prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa 12.08.2020. V jeho dôvodoch najskôr konštatoval obsah výroku napadnutého rozsudku, ďalej konštatoval aj obsah odôvodnenia tohto rozsudku, zvýraznil primárne obsah ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., § 2 ods. 12 Tr. por., § 119 ods. 1,2 Tr. por. Pokiaľ okresný súd dôvodil výpoveďami poškodeného K. a svedka H., v tejto súvislosti zvýraznil rozpornosť ich výpovedí, keď ani nevedeli o existencii kamerového záznamu z miesta činu a až následne začali meniť výpoveď, svedok K. začal rozprávať o jeho zbrani, že mu ju mal údajne obžalovaný snahu vziať s tým, že ich všetkých postrieľa. Predložený kamerový záznam však vyvracia tvrdenia poškodeného o tom, že si obžalovaný mal šomrať, že tú zbraň vezme. Poškodený K. v prípravnom konaní 19.11.2019 uvádzal ako dôvod predvedenia obžalovaného to, že mal podať vysvetlenie, čo tam robil a čo požil, keďže vyťaženie sa nedalo urobiť na mieste. V ďalšej časti odvolania zvýraznil obžalovaný obsah ust. § 14 ods. 1,2 Zákona o mestskej polícii, týkajúci sa oprávnenia použitia hmatov, chvatov a kopov sebaobranu. Vo veci vznikli aj výrazné pochybnosti ohľadne zranenia poškodeného K., z kamerového záznamu nie je zistiteľné, že by tento pri odchode z nemocnice kríval. V tejto súvislosti poukázal aj na obsah záverov písomného znaleckého posudku, a to konkrétne na jeho stranu 14, kde sa znalecká organizácia zaoberá mechanizmom vzniku tohto zranenia. Zo záznamu je zistiteľné, že svedkovia K. a H. sa k obžalovaným správali ponižujúco, dehonestovali, provokovali, v úmysle vyvolať jeho reakciu. Skutkový stav vo veci musí byť zistený bez dôvodných pochybností a v tejto súvislosti poukázal na obsah zásady in dubio pro reo. Vina obžalovaného nebola jednoznačne preukázaná, a preto bolo povinnosťou súdu aplikovať vo veci túto zásadu. Záverom odvolania navrhol krajskému súdu zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho spod obžaloby oslobodil, alternatívne po zrušení rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného V. D. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Krajský súd verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného vykonal v jeho neprítomnosti. Prostredníctvom obhajcu sa z účasti na ňom riadne ospravedlnil, pričom aj sám písomne požiadal žiadosťou z 12.10.2020 o to, aby toto verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti za účasti jeho obhajcu.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2020 vykonal pokus vykonať výsluch obžalovaného, ktorý však využil svoje zákonné právo a v posudzovanej trestnej veci vypovedať odmietol, ďalej vykonal osobné výsluchy svedkov V. K. (zároveň poškodeného), S. H., za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomných znaleckých posudkov zadokumentovaných v obsahu trestného spisu a postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal i jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä hodnotenia osoby obžalovaného a odpis z registra trestov, týkajúci sa jeho osoby. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel potom prvostupňový súd k správne nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že to bol práve obžalovaný, ktorý dňa 14.09.2019 v neskorých večerných hodinách použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, krajský súd si v celom rozsahu osvojil argumentáciu prvostupňového súdu v tom smere, že vina obžalovaného bola preukázaná. Obžalovaný síce urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je nevinný, ale v prípravnom konaní, ako aj na záver hlavného pojednávania uviedol, že ľutuje to, čo sa stalo. Tiež je potrebné poukázať na to, že obžalovaný bol počas skutku pod vplyvom alkoholu a pre jeho agresívne správanie aj bola pôvodne privolaná hliadka mestskej polície. Je teda viac než pravdepodobné, že si nepamätal presne celý priebeh konfliktu medzi ním a poškodeným, keďže

ako sám uviedol, nepamätá si ani, ako sa dostal na políciu. Navyše, podľa vyjadrenia S. H. im mal obžalovaný uviesť, že si dal aj J.. Poškodený aj svedok H. v zhode vypovedali, že obžalovaný bol agresívny, nadával im, preto aj museli opakovane voči nemu použiť donucovacie prostriedky. Takéto jeho správanie sa potom opakovalo aj v čakárni v nemocnici pred ordináciou. Následnú potýčku medzi obžalovaným a poškodeným popísal samotný poškodený, ako aj svedok H., ktorý potvrdil, že keď vyšiel z ordinácie, videl ako drží obžalovaný poškodeného za krk a lomcoval sním. Aj z videozáznamu je zrejmé, že ako obžalovaný sedel na lavici a poškodený sa k nemu presunul bližšie, to bol práve obžalovaný, ktorý ako prvý vystrel ruky smerom ku poškodenému a následne sa začali spolu naťahovať. Čo sa týka argumentácie, že na kamerovom zázname nevidno, že by poškodený pri odchode z nemocnice kríval, tak z lekárskej dokumentácie je zrejmé, že v minulosti v zdravotnej dokumentácii poškodeného nebola žiadna zmienka o poškodení Y. H., ani na magnetickej rezonancii zo dňa 26.09.2019 neboli žiadne známky starších zranení H., a aj znalec konštatoval, že zistené zmeny časovo zodpovedajú vzniku zranenia dňa 14.09.2019. Súd taktiež nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala čo i len podozrenie z toho, že by si uvedené zranenie poškodený vymyslel, resp., že by časovo vzniklo inokedy ako pri samotnom skutku. Navyše, zranenia poškodeného boli objektivizované vykonaným znaleckým dokazovaním. Okrem uvedeného je taktiež potrebné poukázať na to, že medzi priestupkami v roku 2016 má obžalovaný aj záznam týkajúci sa neuposlúchnutia výzvy príslušníka polície, a to pod hrozbou použitia donucovacích prostriedkov. Je potom zrejmé, že v tomto prípade nešlo o ojedinelý prípad protiprávneho konania obžalovaného vo vzťahu k príslušníkom polície. Všetky tieto skutočnosti potom viedli súd k záveru, že vina obžalovaného bola preukázaná bez akýchkoľvek dôvodných pochybností, preto okresný súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, aj so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

V reakcii na odvolacie námietky krajský súd zdôrazňuje, že takúto argumentáciu okresným súdom v dôvodoch napadnutého rozsudku si v celom rozsahu osvojil, je uvedená vyššie a teda nie je potrebné ju hoci aj s nepodstatnými úpravami na tomto mieste znovu opakovať. Ani krajský súd nezistil vo veci žiadnu skutočnosť, ktorá by výpovede svedkov V. K. a S. H. spochybňovala.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, tento prvostupňový súd ukladal podľa § 323 ods. 1 Tr. zák., za ktorý zákon jeho páchatelovi umožňuje uloženie trestu odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Správne prvostupňový súd zistil okolnosť, ktorá obžalovanému pri úvahách o druhu a výmere trestu priťažovala, a to, že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Bolo tak povinnosťou súdu ukladať mu trest v upravenej sadzbe za použitia § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák., a to od dvoch rokov a štyroch mesiacov do piatich rokov. Okresným súdom mu bol uložený trest na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, ktorý krajský súd považoval za primeraný všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť. Keďže okresný súd nepochybil ani vo výrokoch, ktorými mu súčasne uložil probačný dohľad, určil primeranú skúšobnú dobu na dva roky, uložil primerané obmedzenie a tiež ochranné opatrenie a ani vo výrokoch o náhrade škody, s poukazom na skôr uvedené krajský súd ako súd odvolací o odvolaní podanom obžalovaným, považujúc ho za nedôvodné rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.